

UNA JUGADA MESTRA

l'Hereu del Mal, tal i com l'anomenaven en aquella presó al costat d'una platja grisa i buida, havia resultat ser poc comunicatiu amb l'home que portava la seva defensa.

'Concentri's o perdrem el judici... Hem d'aconseguir que el prenguin per boig. Ens enfrontem a una pena molt gruixuda, i no col.labora... creu que vinc de passeig, a sentir la pudor de peix d'aquesta presó fastigosa?' –deia l'advocat, irascible davant la fredor estudiada del seu client.

'Per què va esbudellar aquells joves amb un obrecartes?' –Insistí l'advocat, mentre l'Hereu l'observava maliciosament i sempre en silenci.

Un cop declarat culpable d'assassinat en primer grau, l'advocat no el va veure mai més. Ajagut al sofà de casa, pensava com algú podia actuar amb tanta maldat gratuïta, sense remordiments... doncs no en tenia gens, havia begut massa i volia desfogar-se. Soltadament, la seva dona interrompí els seu somieig,

'Què fas acariciant el meu obrecartes? L'he buscat pertot!'

EVA CASAS MALLA